Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De ss. Eucharistiae sacramento - Cod. Ettenheim-Münster 318

Thomas <von Aquin, Heiliger>

[S.l.], [17. Jahrh.]

Articulus 11mus

urn:nbn:de:bsz:31-131434

Visual Library

gversio.

162\. Sed nec moraliter censetur applicari huic aqua gsecraõ, imò censetur n applicari, q oẽs censent Xpum n subẽe tali guttæ, aliás deberet em̃ sbẽe alicui hostia n gsecratæ, si ista tm̃ agglutinaretur alteri gsecratæ, sicut benedictio partis majoris Ecclæ censetur appli-cari alteri parti de novo per cæ-mentum adjunctæ. premitt em̃ hoc argmtm ipsos adversarios, si ẽ aqua ista tamdiu eet cum speciebus vini, ut gverteretur (q in eorum sentiâ facilè gtingere poẽt in officio longiore:) tm̃ n admitterent ipsi gvertendam illâ aquâ in sguinẽ Xti, sed in vinũ.

Articulus IImus.

Qua et qualis sit foa Euchrîa.

163\. Dico. I. foa gsecraõis panis een-tialiter gsistit in his verbis: hoc ẽ corpus meum. Ista cõis &c: gtra aliquos Græcos, qui volunt insuper requiri hæc ver-ba: quod pro vobis datur, vel quod pro vobis tradatur &c:

Probat gulussio: geil: flor: hanc et n̄ aliā formā assignat, et SS: PP: astipulant. r. si illa verba eent essentialiter requisita, quæ græci petunt, Ecclia Romana n̄ consecraret valide. Confirmat. prædicta Verba â nobis requisita sufficient efficiant præsentiā Xri sub speciebus panis. ergo etiam sufficient ad consecrant.

hinc verba illa, quæ præmittunt, qui pridiè quam pateretur, st tm necessariā necessitate præcepti. ut tenent oēs theologi et nostri. et ex scotistis etiam Pontius, Mastrius; qui volunt scotum tm dubiè locutum. quia Verba hæc n̄ st verba Xri, imò fuêre primum âb Alex: i. relata in Canone. ut habet in breviario ad 3. diē Maij. atq ut colligitur ex florent. SS: patribus, et vetustissimis scriptoribus, quos videre ē apud Bellarm: l:4. c: 13. sacerdos consecrat verbis Xri. ergo. neq enim dici pt ante Alex: n̄ fuisse essentialem formam Eucharistiæ vel fuisse aliam, 164.

quam nunc fit.

165. Nec dicas, verba illa: qui pridie quam pateretur, re-
quiri, ut obligatus sacerdos loqui nomine
Christi: hoc est corpus meum: non est ideo sacerdos
loquitur nomine Christi, quia dicit se loqui
nomine Christi, sed quia a Christo est institutus, et habet
intentionem loquendi nomine Christi. Sic angelus
in Veteri testamento, saepe dixit nomine Dei:
ego sum Dominus Deus tuus: sic legatus loquitur
nomine regis, etsi reflexe non dicant, se
loqui, modo sint constituti. Certe si
Laicus illa omnia verba diceret, non propterea
loqueretur nomine Christi, sicut non loquitur nomine
regis, qui tantum narrat alteri verba a
rege prolata. Rursus, ut bene obser-
vat Gormaz: per illa verba non determinantur
verba: hoc est corpus meum: ad practice significandum,
eandem quod id, quod sacerdos habet in mani-
bus, sit corpus Christi, sed tantum, quod illud, quod
Dominus in Coena habuit in manibus, fue-
rit corpus Christi: ergo si significatio hominum
verborum determinaretur a verbis illis
praecedentibus, sacerdos non loqueretur

nõie Xri in ordinê ad qvertendũ
hunc panê.

Dico. 2. foã qsecraõis calicis qsistit 166.
in his vel aequivalentib9 Verbis:
hic ê calix sanguinis mei, vel hic
ê sangvis meg. Ita Scotista et nostri
praeter aliquũ qtra thomistas. probat
hoc verba sola sufficient sgficant
praesentiã Xri sub speeb9 vini, et
qversioê Vini in sgvinê Xri, ut docet
D. Th: q: 78. a. 3. in corpore, n minus
quã illa: hoc ê corpus meũ sgficent
praesentia Xri sub speeb9 panis, et qver-
sioê panis in corpus Xri. gõ sicut ista
sufficiunt ad panẽ, ita illa sufficiunt
ad vinũ qvertendũ. qfã. pr: Verba
qsecraõis efficiunt, q sgficant, nec st
minoris efficaciae in qsecraõe vini,
quã panis. gõ.

Probat. 2. Verba, quae n reperiunt 167.
in oi Canone, n st eentialia. atqui ‡litur,
Verba illa novi et aeterni testmti qia vel
usqs ad illa hoc quotiescunqs. &c: n C.
reperiant in oi liturgia aut Canone.
gõ. major colligit ex S. Doctore,
qui dicit. aliã. Verba Canonis n ee

de contra, q̄ Canon missæ n̄ ē apud oēs
quasi diceret contraria dbere eē quod
oēs C: et probat ex eo, q̄ ē incredibile,
q̄ in pluribq liturgiis, quorū auctores
creduntq aplī et SS. Patres, n̄ hbita
fit valida foā conseraōis, cum tn̄ Flor:
q̄ accurate discussit ritq graecorū, n̄
arguerit illos invalidæ conseraōis.
168. Probatq min: in liturgiis antiquis
graecorū S. Jacobi, S. Marci. S. Basilij,
et S. Chrisostomi n̄ hbentq hoc verba:
aeterni mysteriū fidei. in liturgiā
aethiopū, quæ S. Mattheo tribuitq, n̄
hbentq hoc: novi et aeterni testmti
mysteriū fidei. Idē fit in missa
mozarabū, ubi hoc hbetq foā: hic
ē calix novū testmtm in meo san-
guine, qui pro vobis effundetq. Ergo
oculatq testis refert in liturgiis
maronitarū, quæ tribuuntq S. Joanni
Evanglistæ, S. Marco, Eustasio, et
Joanni patriarchæ, hoc tm̄ hberi:
hic ē sgōis meq: sanguis meq ē hic:
hoc sgōis meq ē.
169. Confirmtq. S. Paulq et S. Joannq

63

n͂ hbnt hæc Verba æterni, misterium fidei: n͂ ē am̃ credibile, q̃ hagiographi omiserint, quæ pertinebant ad eentiā foā. nec dici pt, Evanglistas tm̃ fuisse historicos, nec oiā aucte atē narrasse, imò abscondisse Verba eentiālia, ne gentilibg innotescerent. gtrā ē ē. oēs scriptores colligunt ex Evanglio, quæ eentiālit spectant ad foā. et si n͂ absconderunt illa Apoli, n͂ ē raō cur absconderint hanc, nec ē scripserunt infidelibg, sed fidelibg. et sacri libri n͂ minḡ, quā aliā misteriā abscondebant gentilibg. si dicas, hæc Verba omissa n͂ eē eentiālia, sed tm̃ aliā, scil: qui pro vobis &c: jam evertis plures raoēs adversariorm, ut infrā patebit, et maximè deseris D. Th: cujus tn̄ auctoritas ē maximū pondg sentiā oposita. Confirmt. 2. q̃ plures SS. PP. apud Suar: qdo agunt de foā Eachriā tm̃ referunt ista Verba: hoc ē corpus meū. hic ē sgvis meg. gō.

Dico. 3. Verba gsecraoīs ꝯferunt 170.

simul recitativè et enuntiativè. Ita
conùs. recitativè proferre Verba seu
historicè et materialiter significat ea
proferre narrando tanquam dicta ab alio,
sed sacerdos profert verba consecrationis tanquam
dicta à Xto. ergo. probo min: sacerdos ante
verba consecrationis ait, benedixit, fregit etc:
enuntiativè autem proferre verba seu
formaliter et significativè significat ea proferre
non tantum narrando tanquam verba alterius, sed
etiam asserendo id, quod per verba significatur:
hoc facit sacerdos, asserendo scilicet esse
corpus Xti. ergo.

171. Confirmatur. 1. narrans rem tantum loquitur tantum in
sua persona, non verò in persona illius,
cujus verba narrat: atqui sacerdos ex
Florent: et Trid: et SS. patribus loquitur
in persona Xti. ergo. 2. PP. et concilia
colligunt ex verbis consecrationis fieri
tunc conversionem panis et vini: atqui
si sacerdos tantum narrativè ea verba
proferret, non posset colligi fieri tunc
conversionem illam, sed tantum eam factam fuisse
olim in cœna: plus est non requireret ad
veritatem puram narrationis. Conùs est tri

sentiā sufficere ad valorē, si verba
tn̄ enuntiativè proferantur.

Articulus 12mus.

Solvuntur Objectiones.

Ob: 1. ex nostra sentiā sequeretur vali- 172.
dè consecrari his fōis. 1. hoc corpus
meū: qā n̄ solū hebræi, et græci, sed
em̄ latini sæpè subintelligunt, verbū
ē. et apud D. lucā græcè n̄ expri-
mitur in consecraōe calicis. 2. istud vel
illud ē corpus meū. 3. fiet vel fiat
hoc corpus meū. 4. ecce corpus meū.
5. hoc ē caro mea. 6. hoc ē corpus
Xti. 7. meū ē hoc corpus. 8. consecro
hunc panē in corpus meū. 9. hoc ē
corpus meus. 10. hic cibus, hæc res,
hoc contentū sub his speciebus ē corpus
meū. 11. corpus meū ē hoc. 12. hic ē
corpus meū. R: ut diximus n: 83.
de Sacramtis in geē, mutaō accidentalis
n̄ impedit valorē, impedit aū mutaō
substantialis

In particulari de prima dubitat
neqūquā, qā n̄ videtur facere sensū perfectū 173.